

Verslag van de 261ste vergadering van The Dickens Fellowship Haarlem Branch.

In een twitterend Kraantje Lek verzamelden zich 20 leden. De president spreekt over een klein maar fijn gezelschap maar dat moet natuurlijk een overweldigende opkomst zijn. Graag scherp blijven mevrouw de president en niet zo maar wat roepen, dat geeft verwarring. Het tuighuis, waar wij doorgaans bijeenkomen blijkt de aanpassing overleefd te hebben. Het heeft frissere kleuren en de opgezette dieren zijn weer uitgezet in de natuur, waar zij ook thuis horen. Daarnaast staan er nu losse tafels opgesteld zonder dat die vooraf al gedekt zijn. Dit geeft ons de gelegenheid met de stoelen en ook de ronde tafels, te schuiven.

Dan geeft de president uitleg over de organisatie van Annual Conference in 2021 waar hard aan gewerkt wordt. Waar die wordt gehouden is nog niet helemaal duidelijk, maar binnenkort wordt er een knoop doorgehakt, zoals dat populair wordt genoemd,

Waarop mevrouw Burden mededeelt dat mevrouw Janine Vincent van de Boulogne branch is overleden. Bij de vaste conferentie bezoekers was zij goed bekend, hoewel de laatste jaren vaak afwezig.

De secretaris zegt diverse afberichten te hebben ontvangen van zieken, wakers en vakantievierders; hoewel de laatsten in een andere categorie vallen dan de eerste twee.

Verder wijst hij op het nieuwe programma van het Dickens Theater en over de publicatie van het laatste Dickens Magazine, dat ditmaal geheel gewijd is aan Oliver Twist.

De penningmeester is bezig met het werpen van een koud en kritisch oog op de financiën van de komende annual conferentie om zo te voorkomen dat wij in augustus 2021 opeens van ons bed gelicht worden. Ook denkt hij na over het overschakelen op een groenere bank. Achter in de zaal wordt: “rood gepraat” geroepen, maar de president grijpt in en stelt dat al dat gepraat over kleuren zo wel weer genoeg.

De editor is niet aanwezig, er is ook altijd wat.

Dan geeft de president het woord aan mevrouw Van Daalen. Zij is de eerste van de drie sprekers vandaag over ons Book of Study, The Old Curiosity Shop.

Little Nell had zichzelf een missie gegeven, zo stelt spreker, en die heeft zij consequent uitgevoerd. Zo consequent dat zij er aan ten onder is gegaan.

In de latere hoofdstukken van het boek is zij regelmatig te vinden op kerkhoven waar zij steeds mijmerend over heen loopt. Dat is al een veeg teken over hoe het zal aflopen met haar. Vooral het gesprek dat Little Nell daar heeft met oude vrouw, wiens man daar 55 jaar geleden is begraven, als 23 jarige, ziet spreekster ook als een duidelijk voorteken. Daar komt bij dat zij vooral gericht is op graven van kinderen en jonge mensen. Hebben wij nog meer nodig? Dan gaat zij in op de dubieuze rol van de grootvader, die wel zegt het gokken uitsluitend in het belang van Little Nell te doen, maar dat vindt mevrouw van Daalen maar een heel dun excuus. En ook legt hij alle verantwoordelijkheid altijd bij Little Nell neer.

Spreker sluit af met de opmerking dat toen de laatste aflevering van het boek per schip in Amerika arriveerde, het aan de kade zwart stond van de mensen die luidkeels vroegen of Little Nell nog in leven was. Dat bleek, zoals wij nu weten niet het geval.

Meteen daarna komt mevrouw Bloemen binnen met het charter dat zij vorige keer helemaal vergeten was. Er vielen nog een aantal hartelijke woorden maar achteraf gezien hadden wij mevrouw Bloemen ook iets kunnen overhandigen. Dit vanwege de prettige samenwerking al die jaren. Maar dat gaat het bestuur nog in orde maken.

Waarop de secretaris het woord geeft aan mevrouw Drost, die ook de president is.

The Old Curiosity Shop is niet haar favoriete boek, maar ze heeft het wel herlezen en gaat ons een aantal zaken voorleggen die haar in het bijzonder opvielen.

Allereerst zijn daar de opmerkingen van de critici: had Dickens haar niet moeten doden of juist wel en dan ook nog meteen aan het begin van het boek.

Maar je kan Little Nell ook zien als het symbool van het lijden van de talloze kinderen in die tijd; met andere woorden de situatie van het verdrukte kind, net als Oliver Twist. Het verhaal wakkert de emotie aan.

Michael Slater vindt Little Nell, net als Dickens, als kind miskent en dat leidt tot pathos.

Dickens had in iedere geval een fascinatie voor kinderen als Little Nell en Little Dorrit.

John Kerry stelt dat de tranen van de lezers tranen zijn van zelfmedelijden.

Claire Tomlin denkt dat Dickens hier troost bracht aan die ouders onder zijn lezers die kinderen hadden verloren.

Spreekster vindt Little Nell niet sekseloos. Ze benoemt onder meer hoe zij omgaat met de toespelingen naar haar van Quilp, waaruit pedofilie spreekt, en ook is ze op haar hoede voor de vreemde man die haar, in het eerste hoofdstuk, naar huis begeleidt.

Ze is zeker ook ondernemend, wat ook blijkt uit de baantjes die zij heeft, onder andere bij Mrs. Jarley's Waxworks.

Mevrouw Drost, wiens bijdrage onderdeel is van een grotere lezing, concludeert dat Little Nell is opgegroeid in een kleine kring tussen twee egoïsten; te weten haar broer en haar opa. Dat zij die lastige egoïstische grootvader geen verwijten maakt komt omdat die nog haar enige relatie is, want de broer heeft zich van haar afgewend.

Zij rondt af met te stellen dat Little Nell tegemoet komt aan de fantasie van de oudere lezers en dat Dickens, hoewel hij haar en haar gedrag goed beschrijft, niet zelf de conclusie trekt dat het hier gaat om een sterke vrouw. Spreekster vindt dit vreemd.

Waarop de secretaris het woord geeft aan de heer Westerhof.

Die vertelt ons hoe hij bij de Haarlem Branch is terecht gekomen. Dat is nog een hele tocht geweest. Het begon met het nietsvermoedend bijwonen van een lezing in Groningen. Hij was thuis nog gewaarschuwd niet te gaan maar het onderwerp, Chinese Metaphysics, had hem altijd al aangesproken. Maar toen de deuren eenmaal gesloten waren bleek het alleen maar over Dickens en met name de Pickwick Papers te gaan. Sprekers drukten de aanwezigen op het hart bij het verlaten van de zaal vooral gewoon te doen en niet schichtig om zich heen te kijken. Ja, hoe gaat dat dan verder. Thuis houdt je het stil, maar de interesse is gewekt.

Plotseling blijkt er ook iets in Haren te worden georganiseerd waar een andere spreker dieper op de materie ingaat waarna alle wegen vanzelf naar Haarlem lijken te wijzen.

Westerhof vindt zichzelf een romantisch man want hij had eigenlijk een Kerstkind moeten zijn, maar dat werd uiteindelijk Oudejaarsdag.

Hij is ooit opgeleid voor het slijtersvak maar wordt, nu hij een tweede leven is gaan leiden, vol met kunst, cultuur en Dickens, steeds vaker aan de andere kant van de toonbank waargenomen.

Spreker sluit af met te zeggen dat hij gefascineerd is geraakt door Dickens en dat hij The Old Curiosity Shop een mooi en sympathiek verhaal vindt, daarmee aantonend dat er voor iedereen plaats is binnen de Fellowship.

Waarna wij overgaan tot de borrel en vervolgens het diner.

Aan tafelspeeches werd niet gedaan, maar dat had misschien ook met de experimentele opstelling van de tafels te maken. Maar de secretaris had een quiz over The Old Curiosity Shop bij zich die bestond uit een aantal vragen volgens het multiple choice principe. Dat houdt in dat als je alle antwoorden maar snel achter elkaar opnoemt, er altijd wel een goede bij is.

Na een harde strijd deelt de jury de eerste prijs uit aan mevrouw Flim die verontrustend veel goede antwoorden klaar had. Achteraf bekende zij het boek onlangs nog gelezen te hebben. Dit leidde tot het nodige rumour en er werd achterin de zaal nog geroepen van "zo kan ik het ook" en "als ik dat had geweten". En dat is natuurlijk ook zo want als u het had geweten had u het ook gekund.

Waarna de president de bijeenkomst besluit met de mededeling dat het even wennen was aan het feit om niet langer aangestaard te worden door dode vogels en kleine zoogdieren, maar dat wij dat het allemaal glansrijk hebben doorstaan.

Kraantje Lek

Nog even over Kraantje Lek. Het is altijd weer wennen als iets ouds en vertrouwds wordt aangepast aan de tegenwoordige tijd, zoals dat zo fraai heet dan. Over het tuighuis waren wij allemaal wel tevreden, ook omdat er niet te rigoureuus is ingegrepen. In ieder geval ligt niet bij voorhand al het bestek op tafel wat altijd ergens de indruk wekte dat er haast gemaakt moest worden. Het hoofdgebouw is ook aangepast en er staat nu een bar in. Die staat onder aan de

trap en waar ons charter hing hangt nu een prent uit de Blokker. Gelukkig kan je nog wel door de gang langs de keukens lopen.

Het charter is voorlopig even veilig gesteld in huize Ferdinandusse dat in een buurt vol met buurtpreventie staat. Wij moeten nog maar eens kijken waar dat opgehangen kan worden.

In zo'n nieuwe situatie heb je ook te maken met deels andere bediening. De ober voor deze dag was voorkomend en ook belangstellend. Hij wilde graag weten wie die Dickens nu eigenlijk was. Er is nog veel werk te verrichten in dit land.

London Calling

De heer van Milligen, die het plan heeft opgevat lid te worden van ons illustere gezelschap, stuurde het volgende bericht:

Een werknemer van het Britse Film Instituut heeft bij toeval het oudste filmfragment ontdekt van een Charles Dickens-verhaal. De film uit 1901 duurt één minuut en is gebaseerd op de straatveegster uit het boek 'Bleak House'. Archivaris Bryony Dixon vond de film toen ze onderzoek deed naar oude films uit China. Ze vond een aantekening in een catalogus met de titel 'The Death of Poor Joe' en associeerde dat met Dickens' boek 'Bleak House'. Bij nader onderzoek bleek het oude stuk film nog steeds in de collectie te zitten. 'Het is geweldig om zo'n unieke en zeldzame film te ontdekken', zegt Dixon. 'Hij ziet er prachtig uit en is in uitstekende staat.' De film werd geregisseerd door de Brit G.A. Smith en toont straatveger Joe die in de koude tegen een muur van een kerkhof sterft. Een wachter probeert hem te helpen en ondersteunt hem terwijl hij zijn laatste adem uitblaast. Het Britse Film Instituut (BFI) zegt dat de verhaallijn ook op een verhaal van Hans Christian Andersen, 'The Little Match Girl' (Het meisje met de zwavelstokjes), lijkt. De film zal te zien zijn tijdens een speciale screening tijdens de tentoonstelling 'Dickens: pre-1914 Short Films' op 9 en 23 maart in het Britse Film Instituut in Londen.

Dit klopt natuurlijk niet omdat Joe helemaal niet sterft tegen een koude kerkhof muur maar er warm bijligt in de shooting gallery van George, rijkelijk voorzien van half crowns van Mr. Snagsby en naast hem een arts en niet een wachter, maar goed, u bent op de hoogte en kunt er eventueel bijzijn, straks, op 9 of 23 maart.

Book of Study

Met betrekking tot ons Book of Study voor 2020 heeft het bestuur weer eens een gewaagde keuze gemaakt. Dat wordt "Barnaby Rudge". Een te weinig gelezen of herlezen boek maar deze keuze zal in ieder geval de harten in Helmond sneller doen kloppen.

The river, oh, the river!

Nee, dit gaat niet over de hartekreet van Martha maar over het feit dat Dickens een kien wandelaar was. En dus is er voor ons Dickensians niets mis mee als wij Dickens met wandelen combineren. Daarom heeft de Literary Map Company een kaart gemaakt die u langs de Theems voert. In de voetsporen of in het kielzog van personages in het werk van Dickens.